

[Flemming Hansen]

og derfor afviser vi det. Vi har to principielle grunde. Vi mener, at den enkelte virksomhed skal have frihed til at tilpasse sig vilkårene på markedet, når det drejer sig om én mand én stemme-princippet. Det samme gælder, når det drejer sig om medarbejderrepræsentation, hvor vi bestemt ikke er afvisende over for det og da også ved, at en masse andelselskaber har medarbejdere i deres bestyrelse.

Vi afviser derfor forslaget, men jeg er enig med industriministeren i, at det er et område, hvor man godt kan have behov for en ganske grundig debat på et eller andet tidspunkt, og den ser vi frem til. Men vi afviser altså dette forslag.

Svend Erik Hovmand (V):

Siden Koktvedgaardudvalgets betænkning i 1986 har der været ro omkring spørgsmålet vedrørende andelslovgivning, simpelt hen fordi der ikke er behov for en lovgivning af denne art.

Det er almindeligt anerkendt, at en uniformering af andelsvirksomhederne vil tilføje denne sektor af dansk erhvervsliv ubodelig skade. Hver andelsvirksomhed har hidtil haft frihed til at finde frem til de regler, der passede den bedst. Der er med andre ord tale om en broget mangfoldighed. Den frihed har givet plads for initiativ og respekt for den enkelte andelsvirksomheds egenart og er helt central og noget meget værdifuldt i selve andelstanken.

På den baggrund har jeg svært ved at se, hvorfor SF, som erklærer sig positiv over for andelsbevægelsen, har følt trang til at profilere sig med dette forslag. Jeg anerkender gerne det saglige arbejde, der ligger bag forslaget udformning, og er selvsagt ikke blind for, at der af og til kan være omtale af visse mindre flatterende forhold i andelsbevægelsen, som det også har været tilfældet med virksomheder under andre selskabsformer.

Men ingen af disse forhold berettiger efter min opfattelse til, at vi nu skulle kaste os ud i et fundamentalt angreb på hele den berømte danske andelsbevægelses adelsmærke, nemlig frihed under ansvar, så meget mindre som de specielle forhold, SF påpeger, absolut ikke giver anledning til nyt overflødig lovmageri på et område, der gennem mere end 100 år har bevist, at man sagtens kan klare sig foruden.

Selv i Arne Larsen-udvalgets betænkning, der kom kort før jul, har der ikke været anvist eksempler på misbrug.

Hvad angår medarbejderrepræsentationen, som SF peger på, er forholdet det, at dette allerede er en realitet i de større selskaber, som SF's forslag retter sig imod, og det er oven i købet gennemført på frivillig basis både i bestyrelser og i repræsentantskaber. Faktisk er man på visse områder længere fremme, end man er inden for aktieselskaberne.

Skulle der være enkelte regnskabstekniske problemer, kan de klares meget enkelt gennem f.eks. årsregnskabsloven, i stedet for at vi skulle give os til at lave en helt ny reguleringslovgivning, der kun ville bidrage til nyt bureaukrati og nye omkostninger.

I det hele taget forstår jeg ikke, hvorfor SF med sin udtalt positive holdning til andelselskaberne kaster sig ud i en ny debat om denne sag så mange år efter, at den faktisk er blevet begravet, og slet ikke, at man vil bruge det ufine kneb at anvende andelsbevægelsens afværgedagsorden i forhold til Koktvedgaardudvalgets detaljerede andelslovgivning som alibi for at føre sig frem på dette område.

Derimod forstår jeg godt, at andelsbevægelsen efterhånden er ved at være en smule træt af SF's megen omsorg for dens selskabsform. Med en lettere omskrivning af det gamle ord-sprog kunne man sige: Fri mig for mine såkaldte venner, mine fjender kan jeg sagtens selv klare.

Med disse bemærkninger behøver jeg næppe yderligere at understrege, at Venstre er imod nærværende forslag.

Kim Behnke (FP):

Når regeringer eller partier giver sig i kast med at lave helt ny lovgivning, skal man altid være særlig opmærksom på, om denne nye lovgivning betyder en yderligere regulering af vores samfund, måske oven i købet en regulering, der ikke er behov for.

Efter Fremskridtspartiets opfattelse er der på alt for mange områder alt for meget regulering i det danske samfund. Vi har lovbestemmelser og snørklede paragrafformuleringer, hvor man nærmest har på fornemmelsen, ja, man ser ligefrem for sig, hvordan de politikere eller embedsmænd, der har lavet formuleringerne, har siddet og grinet i deres stille sind